

Тристан В. Р.
Студентка 4 курсу,
Університет митної справи та фінансів,
vikatristan8201@gmail.com

Алексєєва Л. О.
Студентка 4 курсу,
Університет митної справи та фінансів,
lida.gag10@gmail.com

Ісхакова О. М.
Старший викладач,
Університет митної справи та фінансів,
м. Дніпро, Україна
fin.fak.pavlova@gmail.com

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ВЕНЧУРНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

У статті розглянуто розвиток венчурного інвестування в Україні, досліджено основні проблеми та шляхи їх вирішення. Визначено характерні особливості, недоліки та переваги нового для нашої держави виду інвестування. Проаналізовано ринок венчурного інвестування інших держав. Розкрито негативні чинники, які стримують розвиток венчурного інвестування, та запропоновано заходи щодо його пошквалення.

Ключові слова: фінансові ресурси; венчурне інвестування; інноваційна діяльність; венчурний капітал; інвестиційні фонди; венчурний бізнес; інноваційні технології.

Початок ХХІ століття довів, що рівень економічного розвитку кожної сучасної держави безпосередньо залежить від ефективності її політики в інвестиційній сфері. На сьогоднішній день, в Україні повноцінна індустрія венчурного капіталу знаходиться на початковій стадії становлення. Це доволі неприємний факт дійсності, адже високо розвинуті країни давно на крок попереду – вони активно займаються венчурними інвестиціями. Венчурне інвестування, передусім – важливе джерело фінансування підприємств, що розвиваються, адже ті в свою чергу можуть отримати інвестиції, на відміну від фінансових інститутів, що бояться ризику. Крім того, в нашій країні спостерігається розрив між двома важливими стадіями інновацій — науковими дослідженнями та масовим виробництвом продукції, що є вагомим фактором гальмування розвитку даної сфери діяльності.

Проблеми розвитку венчурної індустрії досліджують такі вчені: М. Денисенко, О. Лапко, В. Федоренко, Г. Михальченко, О. Черняєва та інші.

Венчурний капітал (від англ. «venture» – ризиковане підприємство) – це

довгостроковий, ризиковий капітал, що інвестується в акції нових і швидкозростаючих компаній з метою отримання великого прибутку після реєстрації акцій цих компаній на фондовій біржі [1].

Зародження цього явища припадає на 50-і роки ХХ ст. Сьогодні такий вид бізнесу представлений невеликими фірмами, що засновані групою фахівців у певній наукомісткій галузі. В Україні ж, цією сферою займаються інститути спільного інвестування (ІСІ). Найбільшу кількість венчурних інвестицій здійснює США, де молоді високотехнологічні компанії ведуть активну діяльність на фондовому ринку. Зараз Україні досягти такого економічного розвитку досить складно, адже проблеми венчурного інвестування нашої країни пов'язані з відсутністю належного розвитку фондового ринку, слабкою законодавчою базою, дефіцитом джерел венчурного фінансування, витоком висококваліфікованих спеціалістів і талановитих учених за кордон та інше.

Для досягнення успіху вітчизняного інноваційного бізнесу, нашій державі необхідно в першу чергу впровадити сприятливу інноваційну та інвестиційну політику. Слід зазначити, що в Україні виявлення зацікавленості до венчурного бізнесу було безпосередньо для подолання кризи та підвищення ефективності роботи приватизованих підприємств, але аж ніяк не для фінансування технологічних фінансових інститутів.

Відмінність між українським ринком венчурного інвестування та ринком інших держав полягає у суттєвих пріоритетах фінансування. Україна спирається на інвестування будівництва, переробку сільськогосподарської продукції, харчову промисловість та роздрібну торгівлю. В свою чергу, іноземні держави вкладають у виробництво напівпровідників, електронних новинок, комп'ютерної техніки, біотехнологій, інформаційної безпеки, генної інженерії, в перспективі знаходиться розробка нанотехнологій. Венчурні інвестиції ЄС та США значно раціональніші, адже вони мають можливість йти в ногу з часом і не втрачати свої позиції, в той час поки Україна просто стоїть на місці у своєму розвитку.

Економічно розвинені країни органічно вбудували інноваційну інфраструктуру у свої національні інноваційні системи. Як наслідок, сформувалася система державно-приватного інноваційного партнерства, при якій державна влада і бізнес виступають як рівноправні взаємодоповнюючі партнери [2]. Держава показує свою зацікавленість і створює сприятливі умови і середовище стимулювання фінансових інститутів, а бізнес бере на себе увесь фінансовий ризик. Вигода однозначна – державний бюджет поповнюється податками, в країні також вирішуються певні соціальні проблеми. Що стосується бізнесу, за сприянням держави виконується головна мета – отримання прибутку. Така взаємодія держави і бізнесу цілком відповідає і інтересам громадянського суспільства в цілому.

Якщо реформувати систему законодавчої підтримки з боку держави, вирішити ряд економічних реформ та перейнявши світовий досвід, Україна зможе привернути до себе увагу світових країн-інвесторів та залучити в свою економіку значний венчурний інвестиційний капітал, налагодити ділові стосунки та взаємини із потенційними світовими партнерами.

Для розвитку венчурного бізнесу державі потрібно в першу чергу бути зацікавленою у розвитку венчурного бізнесу і стимулювати його розвиток; розробити систему страхування ризику інвестицій в інновації; законодавчо забезпечити функціонування венчурного бізнесу; надати більше податкових стимулів до фінансування в інноваційні проекти.

Список використаних джерел:

1. Поняття венчурного капіталу: неформальний та формальний сектори / Українська асоціація інвестиційного бізнесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.uaib.com.ua/files/articles/204/13_4.pdf

2. Дери А. Слияния-поглощения: отраслевая логика/ А. Дери // Российский журнал. – Серия: Экономика. – 1999. – № 5. – С. 69–73.

V. Tristan., L. Alekseeva, O. Ishakova. Problems and prospects of venture business in Ukraine.

Summary

The article deals with the development of venture investments in Ukraine, the main problems and ways of their solution are investigated. The characteristic features, disadvantages and advantages of a new kind of investment for our state are determined. The market of venture investments of other countries is analyzed. The negative factors hindering the development of

venture capital investment are revealed, and measures are proposed to improve it.

Keywords: financial resources; venture capital investment; innovative activity; venture capital; investment funds; venture business; innovative technologies.

Червен І. І.

*Д-р екон. наук, професор кафедри управління виробництвом
та інноваційною діяльністю підприємств,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Омельянович В. В.

*магістрант,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна
omelyanovich95@gmail.com*

ЗАВДАННЯ І ОСНОВНІ НАПРЯМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Висвітлено основні завдання, що сприятимуть інноваційному розвитку підприємств сфери агробізнесу. а також напрями інноваційної діяльності

Ключові слова: інновації, конкурентоспроможність, інноваційний розвиток, інноваційна діяльність, ресурси.

На сьогодні постійне впровадження новітніх розробок є реальною запорукою сталого розвитку сільського господарства. У зв'язку з цим особливої уваги вимагає питання щодо виявлення позитивних та негативних наслідків впровадження передових агроінноваційних технологій, як запорука ефективного усунення загроз технологічній безпеці аграрної галузі.

Найважливішим завданням сільського господарства є виробництво конкурентоспроможної продукції, яке можливе лише при використанні досягнень науково-технічного прогресу, в основі якого лежать інноваційні процеси, що дозволяють вести безперервне оновлення сільськогосподарського виробництва. Використовуючи і впроваджуючи інноваційних розробки, сільськогосподарське підприємство знижує витрати, збільшує обсяги виробництва, прибуток, завойовує ринки збуту, сприяє підвищенню економічної ефективності та розвитку національної економіки [1].